

Kartą matematikos mokytoja vaikams davė tokią užduotį: surašyti klasės draugų sąrašą, pagalvoti, kas labiausiai patinka kiekviename iš bendraklasių ir tą savybę užrašyti prie jo pavardės. Pamokos pabaigoje ji surinko sąrašus.

Tai buvo penktadienį. Per laisvadienius ji suvedė rezultatus ir pirmadienį kiekvienam mokiniui išdalino lapus, kuriuose išvardino visus gerus dalykus, kuriuos juose pastebėjo klasės draugai.

Vaikai skaitė, tai šen tai ten girdėjosi šnabždesys: „Nejaugi čia viskas apie mane?.. Aš net nežinojau, kad mane taip mėgsta...“. Klasėje rezultatų jie nepatarinėjo, bet mokytoja žinojo: ji pasiekė tikslą. Jos mokiniai patikėjo savimi.

Praėjo kažkiek metų, vienas iš mokinių žuvo Vietname. Jį laidojo tėvynėje. Su juo atsisveikinti atėjo draugai, buvę bendraklasiai, mokytojai. Laidotuvėse vaikinio tėvas priėjo prie matematikos mokytojos:

– Aš jums noriu kai ką parodyti. – Iš piniginės jis išėmė keturis kartus perlenktą, ties sulenkimais aptrintą lapelį. Buvo matyti, kad jis daugybę kartų skaitėtas. – Tai radome prie sūnaus daiktų. Jis su juo nesiskyrė. Atpažįstate?

Jis ištiesė popierių jai. Tai buvo klasės draugų surašytas gerųjų savybių, kurias jie pastebėjo jo sūnuje, sąrašas.

– Labai jums ačiū, – pasakė vaikinio motina. – Mūsų sūnus tai taip brangino.

Čia nutiko stebėtinas dalykas: vienas po kito bendraklasiai traukė tokius pat lapus. Daugelis juos visada nešiojosi su savimi, piniginėse. Kažkas savąjį saugojo net šeimos albume. Vienas jų pasakė:

– Mes visi išsaugojom šiuos sąrašus. Argi galima tokius dalykus išmesti?

Iš Gary Chapman, Ross Campbell „Penki keliai į vaiko širdį“

“Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas teapšviečia mūsų dvasios akis, kad mes pažintume, kokia yra viltis, į kurią mes esame pašaukti. (plg. Ef 1, 17-18)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Jer 20, 7–9; Ps 62, 2. 3–4. 5–6. 8–9; Rom 12, 1–2

Psalms atliepas

Ilgis Tavęs mano siela, Viešpatie, mano Dieve!

Evangelija pagal Matą (16, 21–27)

Jėzus pradėjo aiškinti savo mokiniams, kad jam reikia eiti į Jeruzalę ir daug iškentėti nuo seniūnų, aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų, būti nužudytas ir trečią dieną prisikelti. Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė drausti: „Niekų gyvu, Viešpatie, tau neturi taip atsitikti!“ O jis atsikukęs subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone! Tu man papikntinimas, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis“.

Tuomet Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi. Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudo gyvybę dėl manęs, tas ją atras. Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo gyvybei?! Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę? Nes Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tuomet jis atlygins kiekvienam pagal jo darbus.“

Evangelijos komentaras (pagal vienuolės Benediktos Rollin RA komentarą):

„Tu mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis.“ Šis kietas Jėzaus pasakymas Petruį yra geras supurtymas mum. Jis tikriausiai labai žeidė Petrą, juolab, kad Jėzus ką tik gyrė, kai jis išpažino: „Tu esi Mesijas, Dievo Sūnus!“ O dabar Petrą Jėzus vadina: „Šėtone!“

Kokia yra Petro problema? Jo, kaip ir mūsų, santykis su Dievu pradžioje buvo nuoširdus, tačiau nesubrendęs. Tada dažnai manoma, kad gyvenimas su Dievu atneša garantuotas malones ir privilegijas. Juk neretai sakoma, ar bent pagalvojama: „Kam melstis, jeigu Dievas negydė mano tėčio?“, „kam tikėti, jeigu man taip nesiseka?“, „nebeeinu į bažnyčią, nes tai man nieko neduoda...“. Tačiau ar Dievas yra tam, kad mums tarnautų, kad mus apsaugotų nuo bėdų kaip kokia dangiška (ir nemokama!) draudimo kompanija? Deja, reikia pripažinti, kad tokį Dievo įvaizdį turime kažkur galvoje ir ne taip lengva jo atsikratyti...

Nelengva išsilaisvinti ir nuo tokio religijos suvokimo, pagal kurį Jėzus turėjo įkurti rojų žemėje. O štai jis, mūsų Viešpats ir vedlys, eina tiesiai į mirtį, ir ne bet kokią mirtį, o baisią egzekuciją, kuri įrodys Jį pasauliui, kad iš tikro Jis buvo niekšas, Dievo nubaustas! Neseniai buvo žiauriai nužudytas vienas Kamerūno vyskupas, per drąsiai kovojęs prieš neteisingą politinę ir visuomeninę tvarką. Oficialios policijos išvados: jis nusižudė. Ir tiek. Niekas jo garbės negalės apginti, nors artimieji žino, kad tai yra melas. Pasaulio akimis, Jėzus nenugalėjo, o pralaimėjo. O mes taip norėtume, kad Dievas duotų kokią nors aiškų ženklą iš dangaus, kuris pagaliau nutildytų netikinčiuosius ir Bažnyčios priešus. Toks yra žmonių mąstymas, už kurio slepiasi šėtono logika – to, kuris dykumoje siūlė Jėzui visuotinę karalystę, garbę ir valdžią. Šėtono balsą Jėzus dabar girdi per Petrą – jo artimą, mokinį! Ar mes šį balsą atpažįstame?

„Eik šalin!“ – sako Jėzus Petruį. Iš tiesų, verčiant pažodžiui, Jėzus liepa: „Eik iš paskos, už nugaros.“ Petras neturi užimti vedlio vietos, ją privalo palikti Jėzui! Ne jam reikia rodyti kelią Jėzui, bet jis turi priimti Jėzų kaip Kelią. Būti mokiniu – reiškia sekti pasitikint, taip kaip pats Jėzus ėjo jam parodytu keliu: Ar neįjuntame ir mes gundymo užimti vedančiojo vietą ir nurodyti Dievui, ką ir kaip Jis turėtų veikti? „Viešpatie, padaryk, kad...“ Išmokti būti mokiniu – vadinasi išmokti pasitikėti ir paklusti. Jėzus veda.

Nėra kito kelio: „Jei kas nori...“ Tarsi Jėzus prašytų, niekaip neprimesdamas mums pasirinkimo. Tačiau Jis žadina mumyse troškimą – sekti paskui Jį, būti su Juo, nes buvome, kaip Jeremijas sako pirmajame skaitinyje, Jo sužavėti, Jo meilės „suvedžioti“. Eidami su Juo neišvengiamai sutinkame kryžių. Tas, kuris sutinka jį apkabinti, patiria dievišką paradoksą – paklusnumas veda į laisvę, kančia – į vaisingumą, mirtis – į gyvenimą.

Kūrybiškumo rizika ir džiaugsmas

Nestereotipinis mąstymas. Mūsų aplinkoje kai kurie turi išankstinę nuomonę apie bet kokius reiškinius ar žmones. Pvz., teigia, kad dabar teisybės nerasi. Bet yra tokių, kurie jos ieško ir randa; pastarieji nesilaiko išankstines nuomones, kad situacija beviltiška, kad nieko joje negalima padaryti, bet stengiasi lanksčiai ir naujai į ją pažvelgti. Jie sugeba naudotis įvairiausia informacija ir ją nestandartiškai taikyti savo problemoms spręsti. Kūrybiškas žmogus ne tik sugeba sėkmingai įveikti sunkumus, bet ir išvelgia juose gyvenimo įvairovę, kuri trikdo apsipratimo nuobodulį ir padeda jausti gyvenimo skonį.

Atpažinti ir pripažinti problemą. Pasistenkite ją, kaip tik galite konkrečiau, įvardinti. Kai kurie žmonės labai pasiduoda pesimizmui ir iš anksto netiki sėkme. Tada jie savo kūrybinį potencialą nukreipia klaidinga kryptimi, dažniausiai saviapgaulėi. Toks žmogus pradeda įtikinėti save, kad gali apsieiti ir to ar ano, kad galbūt taip net geriau. Labai svarbu išdrįsti sau pasakyti tiesą – neišsprendus tos problemos, mano gyvenimas bus nepilnavertis.

Sutelkti savo intelektą ir ieškoti išeities. Tiesiog prisėskite ir gerai pasvarstykite, kokie sprendimo variantai galimi. Labai tinka juos susirašyti, nebijoti pasižymėti, atrodyti, visai neįtikėtinų būdų. Paskui tą sąrašą papildykite, nes minčių kils įvairiose situacijoje, pvz., dirbant, valgant, snaudžiant ir pan. Nebijokite tai aptarti su artimaisiais, pažįstamais, turėjusiais panašių bėdų, kurie taip pat gali pasiūlyti gerų idėjų.

Pradėti veikti. Bandykite visus variantus – skambinkite ir teiraukitės dėl papildomo darbo, kreipkitės į tuos, kurie gal galėtų kažkuriam laikui paskolinti trūkstantį pinigų sumą, ieškokite pigesnio ir t. t. Neatidėliokite sprendimo. Kuo labiau jūs būsite suinteresuotas skubiai išspręsti problemą, tuo geriau darbuosis protas ir kils vis daugiau vertingų idėjų.

Nenuleisti rankų. Neeikvokite protingos energijos nusivylimui, kurdami teorijas apie žmonių savanaudiškumą, nesupratingumą, gal net nedėkingumą (juk gali pasitaikyti, kad tas, kuriam jūs kažkada padėjote, šiandien atsisakė pagalbėti jums). Jūsų tikslas – įveikti iššūkį.

Išspręsti problemą – sukaupti patirties. Apmąstykite, ką naujo patyrėte ir sužinojote apie save ir kitus. Juk kartais tikrai galime pasijuokti iš savęs, prisimindami, kaip elgėmės ieškodami išeities. Juokitės švelniai, nesmerkite savęs. Dažnai ieškant geriausio sprendimo, klaidos ir nesėkmės neišvengiamos. Jos yra ne mūsų kvailumo, o perteklinio sumanumo rezultatas.

Kūrybingi Dievo kūriniai

Kūrybišku žvilgsniu pažvelgę į Šv. Raštą, jame rasime daug įkvepiančių pavyzdžių, jau nekalbant apie patį Jėzų, kuris tam metui gydė, vartė prekeivių stalus šventykloje ir t. t. O ir patys izraelitai buvo kūrybiški – tai stogą atplėšė ir per jį nuleido lignonį, kad būtų pagydytas, tai į medį įsiropštė, kad pamatytų pro šalį einantį Jėzų, tai aklasis šaukėsi pagalbos, nepaisydamas aplinkinių draudimų...

Daugelis esame patyrę, kad kai maldoje prašėme pagalbos, jos sulaukėme pačiu netikėčiausiu būdu. Dievas, būdamas absoliučiai kūrybiškas, moko mus to paties. Kartais žmonės atrodo tamsūs, vargstantys visiškai nederlingos žemės gyventojai. Kartą užklydusiam pas juos keliautojui vietiniai skundėsi, kad neturi, kuo jo pamaitinti, nes ir patys badauja. Tačiau išvykstantis svečias atkreipė dėmesį į akmenis, kurie buvo nusėję jų laukus. Pakėlęs vieną akmenį jis pamatė, kad tai – nenušlifuoti brangakmeniai. Tiesiog vietiniai nežinojo, greta kokių turtų jie gyvena ir skursta. Taip daugelis žmonių, būdami kūrybingi ir savyje nešiojantys neįkainojamą dovaną, liūdi, pyksta ant gyvenimo ir yra labai nelaimingi.

Jei atidžiau pasižiūrėtume į savo galimybes, atrastume didžiulį kūrybiškumo potencialą. O jei dar išdrįstume juo dažniau naudotis savo kasdienoje, mums atsivertų ne tik daugiau galimybių sėkmingiau įveikti sunkumus. Svarbiausia – taptume žmonėmis, turinčiais apščiau gyvenimo, nes naudojamas kūrybiškumas jau pats savaime teiktų džiaugsmo, be to, pasijustume daug laimingesni ir dėkingesni už gyvenimo dovaną.

Parapijos skelbimai

Rugsėjo 1 diena - mokslo metų pradžią

Pradedant naujus mokslo metus, Pakuonio bažnyčioje, antradienį, 9 val., bus švenčiama Eucharistija, tačiau mokyklos bendruomenė negalės susirinkti šventimui... Visi norintys mokinius ir mokytojus palaikyti ir sėkmės jiems palinkėti, kviečiame susirinkti į Eucharistijos šventimą, ir tai padaryti.

Rūpinimosi kūrinija diena

Rugsėjo 1 diena yra ne tik mokslo ir žinių, naujų mokslo metų pradžios diena, bet ir **Pasaulinė maldos už rūpinimąsi kūrinija diena**, paskelbta popiežiaus Pranciškaus 2015 metais.

Tai prisimindami, iš anksto, galime asmeniškai koku nors būdu įprasminti šią dieną. Tai gali būti geras darbas, tvarkant, švarinant gamtą; malda už gamtos saugojimą ir tausojimą; ar diena nekenkiant gamtai.

Rugpjūčio mėn. šventė Krikštą

Pakuonio parapijoje:

1. Ieva Miliauskaitė, gyvenanti Birštone.
2. Gustas Antanaitis, gyvenantis Pakuonyje.
3. Matas Urniežius, gyvenantis Patrakiemyje.
4. Lėja Elena Andriuškytė, gyvenanti Vilniuje.
5. Aidas Arlauskas, gyvenantis Pakuonyje.

Viršužiglio parapijoje:

1. Arnas Varnas, gyvenantis Kaune.
2. Gustas Juščius, gyvenantis Viršužiglyje.

Rugpjūčio mėn. šventė pirmąją Komuniją

Pakuonio parapijoje:

1. Gabija Gudauskaitė; 2. Emilija Jurkonytė;
3. Austėja Balnytė; 4. Donatas Gudanec; 5. Monika Andriukevičiūtė; 6. Kasparas Lastauskas; 7. Meilutė Lastauskaitė; 8. Miglė Paltanavičiūtė; 9. Rugilė Jonaitytė; 10. Evelina Maskvytytė; 11. Augustas Arlauskas; 12. Paulius Klimčiauskas; 13. Marija Simonaitytė.

Rugpjūčio mėn. šventė Santuoką

Pakuonio parapijoje:

1. Andrius Kaminskas ir Neringa Giniūnaitė, gyvenantys Girininkuose.
2. Mindaugas Šalčius ir Brigita Matuzaitė, gyvenantys Kaune.

Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams ruošimasis

Augdami ar augindami kitus krikščioniškame sąmoningume ir praktiniame gyvenime, sudaromos grupės pasiruošti **Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams**. Kviečiame Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų žmones, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Tel.: 8 688 37142.

Svarbu! Pasiruošimo susitikimuose dalyvauja visa šeima, ne tik vaikai.

Kviečiame rengti parodas savo bažnyčioje

Kartais mūsų bažnyčiose yra rengiamos fotografijos, tapybos bei kitų vizualiųjų menų parodos. Kviečiame visus ruošti savo tokias parodas, visiems parodyti savo darbus.

Dėl parodų eksponavimo prašome kreiptis į kun. Rimą.

Pakuonio "Caritas" pagelbės

- drabužiais, batais (pvz.: kūdikiams, vaikams, įvairaus amžiaus žmonėms, vyrams ir moterims); daiktais (pvz.: buitiniai, neįgaliesiems vežimėliai, vaikštynės ir pan.).

- priimame visus tinkamus naudoti daiktus, drabužius, batus, visa, kas gali būti naudinga, reikalinga kitiems žmonėms.

Atvykite adresu: Aušros g. 3 (Pakuonio parapijos namuose, antrame aukšte) antradieniais, penktadieniais ir šeštadieniais nuo 10 iki 13 val.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.
Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710, AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.